

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VETERINARIJOS ĮSTATYMO NR. I-2110 2, 5 ir 13¹ STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-3757

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir įgyvendindama Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2024 m. gegužės 22 d. sprendimo Nr. SV-S-1412 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 3 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Nepritarti Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 2, 5 ir 13¹ straipsnių pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-3757 (toliau – Projektas) dėl šių priežasčių:

1. Projekto aiškinamajame rašte nurodyta, kad Projekte siūlomas nustatyti teisinis reguliavimas grindžiamas tuo, jog nuo 2023 m. sausio 1 d., įsigaliojus Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 ir 7 straipsnių pakeitimo įstatymui, Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija pagal kompetenciją formuoja valstybės politiką laukinių gyvūnų ir gyvūnų augintinių gerovės ir apsaugos srityje, organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja, kaip ji įgyvendinama. Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo 2 straipsnio 12 dalyje įtvirtinta veterinarijos sąvoka „Veterinarija – mokslo ir praktinės veiklos sritis, apimanti gyvūnų priežiūrą, gerovę ir apsaugą, jų ligų diagnostiką, gydymą ir prevenciją, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų, veterinarinių vaistų ir veterinarinių priemonių, pašarų ir jų priedų tvarkymą ir valstybinę veterinarinę priežiūrą, teritorijos apsaugą nuo gyvūnų užkrečiamųjų ligų ir šių ligų kontrolę“, t. y. veterinarija yra platesnė veiklos sritis nei gyvūnų (laukinių, gyvūnų augintinių, ūkinių) gerovė ir apsauga, todėl tai, kad pagal Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 3 dalies 1 punktą Aplinkos ministerija formuoja valstybės politiką laukinių gyvūnų ir gyvūnų augintinių gerovės ir apsaugos srityje, o pagal minėto įstatymo 3 straipsnio 4 dalies 1 punktą Žemės ūkio ministerija formuoja valstybės politiką ūkinių gyvūnų gerovės ir apsaugos srityje, nėra pakankamas pagrindas skaidyti valstybės politikos formavimą veterinarijos srityje, dalį šios politikos formavimo perduodant aplinkos ministrui (Projekto 2 straipsniu keičiamo įstatymo 5 straipsnio 1 dalis). Politikos formavimo veterinarijos srityje atidavimas kelioms institucijom būtų neekonomiškas, padidėtų administracinė našta, sudėtingiau būtų priimti

sprendimus, juo labiau, kad Aplinkos ministerija būtų atsakinga tik už gyvūnus augintinius, o tai sudaro mažą dalį veterinarijos srityje, veterinarijos politikos formavimas turėtų likti toje pačioje institucijoje, t. y. Žemės ūkio ministerijoje, dalyvaujant Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, kuri teisės aktų nustatyta tvarka ją įgyvendina.

2. Projektui nepritariama ir dėl to, kad veterinarinės medicinos rezidentūros santykius, kuriuos siūloma sureguliuoti Projekto 1 ir 3 straipsniais keičiamo atitinkamai Veterinarijos įstatymo 2 straipsnio 16 dalyje ir 13¹ straipsnio 2 dalyje, nustato 2024 m. birželio 27 d. priimtas Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo Nr. I-2110 2, 6, 10, 13¹ ir 19 straipsnių pakeitimo įstatymas Nr. XIV-2858.

Ministras Pirmininkas

Žemės ūkio ministras